

Det første Punkt er en Bestemmelse i § 5, 2det Stykke, hvorefter Kommunalbestyrelsen i Købstæderne har Ret til at bestemme, at Ret til Beværtning med berusende Drikke gives til Interessentskaber, vel at mærke, naar disses Statutter begrænse Interessenternes Udbytte til 5 pCt. pro anno. Hensigten med denne Bestemmelse er at træffe Foranstaltninger mod, at en enkelt Person skal være særlig interesseret i, at der sælges i høj Grad af berusende Drikke paa disse Beværtninger. Men der er opstaaet en vis Frygt for, at disse Bestemmelser ville kunne omgaas, om ikke direkte, saa indirekte, paa den Maade, at Interessenterne skulde kunne faa et Udbytte ud af disse Forretninger, som er betydelig større end de 5 pCt., deres Statutter hjemle dem Ret til at faa. Jeg henleder Opmærksomheden derpaa i Haab om, at det Udvalg, som formodentlig vil faa med Sagen at gøre, vil skænke denne Sag Opmærksomhed og mulig søge at ændre ved det Forhold.

Det andet Punkt, jeg kort skal omtale, er Bestemmelsen i Lovforslagets § 14, 6te Stykke, om Kommuneafstemninger. Her er Forholdet dette, at for at man ved Kommuneafstemning skal være i Stand til at forhindre, at der gives Bevilling til Udskænkning af berusende Drikke i Kommunen, fordres det i Lovforslaget, at mindst $\frac{2}{3}$ af samtlige stemmeberettigede Beboere i Kommunen skulde have stemt imod, at Bevillingen gives. Det er denne Afstemningsregel, man finder, er meget uheldig og utidssvarende. Efter Lovforslaget bliver det samtlige kommunale Vælgere efter den nye kommunale Valglov, som faa Stemmeret her; det bliver altsaa et meget stort Antal af Kommunens Beboere, der her komme i Besiddelse af Stemmeret, men alene den Omstændighed, at $\frac{1}{3}$ af de stemmeberettigede undlader at møde paa Afstemningsstedet og afgive deres Stemme, skal være tilstrækkelig til, at de $\frac{2}{3}$ eller op imod de $\frac{2}{3}$ ikke ere i Stand til at forhindre, at Bevillingen bliver given. Under almindelige Forhold regner man ikke med dem, der ikke ville ulejlig sig hen til Afstemningsstedet og afgive deres Stemme; man regner kun med de mødte, og det, som Flertallet af de mødte bestemmer, er det gældende. Det er den Maade, man ellers praktiserer almindelig Afstemning paa. Jeg skal ikke her udtale mig om, hvorledes jeg mener, at denne Bestemmelse i Forslaget skal affattes. Det, jeg her har nævnt, er et Krav, som er blevet fremsat ude i Befolkningen, og jeg anser

det for min Pligt at nævne det her ved denne første Behandling og henlede det høje Tings, den højtærede Indenrigsministers og det kommende Udvalgs Opmærksomhed paa dette Forhold. Den Afstemningsregel i § 14, jeg her har nævnt, gælder Bevilling til Beværtning med berusende Drikke, men en tilsvarende Bestemmelse findes i Lovforslagets § 35 angaaende Handel og Fordeling i Brugsforeninger, saa dette Spørgsmaal vedrører ikke alene Bevilling til Beværtning med berusende Drikke, men ogsaa Handel og Fordeling i Brugsforeninger.

Endvidere skal jeg nævne en Bestemmelse i Lovforslagets § 43, hvorved Aldersgrænsen for de unge Mennesker, til hvem der ikke maa skænkes berusende Drikke, er sat til 16 Aar. I Beværtninger, hvor der skænkes berusende Drikke, er det altsaa efter Forslagets Indhold forbudt at skænke for Personer under 16 Aar. Da man i Ædruelighedskommissionen fastsatte denne Aldersgrænse, var det paa Grundlag af de da foreliggende kommunale Vedtægter, som gennemgaaende havde denne Aldersgrænse. Men siden Kommissionen har affattet sit Forslag, er der i et stort Antal af vore Købstæder kommet Krav frem om at faa denne Lavalder forhøjet til den personlige Myndighedsalder, 18 Aar, og en hel Del af vore Købstæder har ved en Vedtægtsbestemmelse opnaaet at faa denne Grænse sat til 18 Aar. Dette er ogsaa et af de Punkter, som man i denne Resolution kræver at faa ændret. Derfor finder jeg, at det vil være min Pligt her at anføre dette og bede det høje Ting, den højtærede Indenrigsminister og Udvalget have sin Opmærksomhed henvendt derpaa.

I øvrigt skal jeg ikke udtale mig videre om Forholdene. Vi havde, som sagt, i Fjor en udførlig 1ste Behandling, synes jeg, og jeg finder ingen Anledning til her at gentage, hvad jeg i Fjor udtalte om denne Sag. Jeg har her kun villet fremdrage de enkelte Kendsgerninger, som ere komne til at ligge for, siden vi i Fjor havde Forslaget til Behandling. Jeg skal hermed slutte og anbefale de af mig nævnte Krav, og at Forslaget i Almindelighed underkastes velvillig Behandling.

Men inden jeg sætter mig, vil jeg dog gerne have Lov til at fremdrage et Forhold, som ikke i streng Forstand vedrører Lovforslaget, men som findes omtalt i Kommissionsbetænkningen. Det er Spørgsmaalet om Oprettelsen af et statistisk Kontor indenfor Statens statistiske Bureau. I